

בש"פ 6570/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 6570/17

לפני: כבוד השופט י' דנציגר
העורר: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 7.8.2017 במ"ת 16640-07-17 שניתנה על ידי
כבוד השופט מ' בר-עם

תאריך הישיבה: ב' באלול התשע"ז (24.8.2017)

בשם העורר: עו"ד גבריאל טרונישוילי (מטעם הסניגוריה הציבורית)

בשם המשיבה: עו"ד מירי קולומבוס

החלטה

1. לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (השופט מ' בר-עם) מיום 7.8.2017, במסגרתה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

2. לפי כתב האישום בעל העורר קטינה (שהיתה מועסקת על ידו) בת 14.5 שנים, שלא בהסכמתה החופשית וביצע בה מעשה מגונה לשם גירוי או סיפוק מיניים, והואשם בעבירות אינוס ומעשה מגונה, תוך ניצול יחסי עבודה.

עמוד 1

3. שירות המבחן בחן את חלופת המעצר שהוצעה ואת המפקחים שפורטו בה, ומצא כי לא מדובר בחלופה ובמפקחים מתאימים, שכן לא יהיה בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר. בית המשפט קמא ציין כי מתסקיר שירות המבחן עולה כי לעורר עבר פלילי ממין העניין על אף גילו הצעיר יחסית (מדובר בהרשעה בעבירת מעשה מגונה בקטינה, שביצע עת היה בן כ-16 שנים, שבגינה הופנה לשירות המבחן לנוער, בפעם השניה בחייו הקצרים).

4. העורר טוען כי בית המשפט קמא שגה כשלא הורה לשירות המבחן להתייחס לטעויות שנפלו, כביכול, בתסקיר (הן לעניין ריצוי עונש מאסר, בגלל שלא ריצה עבודות שירות; הן בשל ייחוס עבר של הפרת תנאים).

עוד נטען כי שירות המבחן התבסס על נתונים שנאספו בחלקם מאבחון פסיכולוגי בעניינו של העורר שנערך עת היה בן 16 בלבד, "בתקופה הכי סוערת שהיתה בחייו". עוד נטען כי שגה שירות המבחן כשקבע כי המפקחים שהוצעו אינם מתאימים. לבסוף נטען כי בית המשפט קמא לא הביא בחשבון נתונים רלבנטיים שונים: תקופת המעצר הממושכת בה היה נתון; מצבו הבריאותי ומגבלותיו בעטיה של תאונת דרכים שעבר; השינוי החיובי שחל בחייו בשנה האחרונה, משפתח עסק עצמאי וניהל אורח חיים נורמטיבי. נוכח כל האמור לעיל, העורר עותר למעצרו בפיקוח אלקטרוני.

5. לטענת המשיבה חומרתם היתרה של המעשים המיוחסים לעורר ועברו הפלילי המכביד מצדיקים הותרתו במעצר מאחורי סורג ובריח בשל מסוכנותו המובהקת. בעניין הטעויות הנטענות בתסקיר, נטען כי לא עלה בידי המשיבה לברר את הטענות עם קצין המבחן נוכח פגרת הקיץ. ואולם, נטען כי הן המיוחס לו בכתב האישום, הן עברו הפלילי והן סירובו לבחון אפשרות טיפולית לבחינת מצבו והתנהלותו כיום ובעבר, כל אלה די היה בהם כדי לבסס כדבעי את החלטת בית המשפט קמא. באשר לבקשת העורר למעצר בפיקוח אלקטרוני; נטען כי העבירות דנן בוצעו בביתו, דבר שיש בו כדי לעורר חשש של ממש לגבי אפקטיביות המעצר מסוג זה.

6. לאחר ששמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים, עיינתי בפסקי הדין שהוגשו על ידי בא כוח העותר ובגיליון הרישום הפלילי של העורר שהוגש על ידי באת כוח המשיבה, השתכנעתי כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

לעורר מיוחסות עבירות מין חמורות שבוצעו בקטינה בת 14.5 שנים שעבדה בעסקו. מעשים אלו מקימים, כשלעצמם, עילת מסוכנות סטטוטורית מכח סעיף 21(א)(1)(ג)(5) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. חזקה זו מועצמת נוכח גילה הצעיר של המתלוננת. כאשר קיימת חזקת מסוכנות מעין זו, מוטל על העורר נטל כבד להוכיח כי בנסיבות העניין ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופה, או במעצר בפיקוח אלקטרוני [ראו: בש"פ 7593/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 והאסמכתאות שם (24.10.2010)]. כן ראו: בש"פ 660/15 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 8 (28.1.2015).

בית המשפט קמא בחן את תסקיר שירות המבחן ועמד, בין היתר, גם על הערכת השירות כי "קיים סיכון גבוה להישנות התנהגות פוגענית בעבירות דומות".

נוכח הצטברות שיקולים אלו החלטתו של בית המשפט קמא להורות על מעצר עד תום ההליכים הינה החלטה הולמת.

אף אם נפלו אי דיוקים בתסקיר שירות המבחן (ויובהר שאיני קובע ממצא כזה), אין מדובר באי דיוקים שתיקונם מצדיק שינוי ההחלטה. אכן, יש מקרים שבהם על אף החזקה האמורה שוחררו נאשמים למעצר בפיקוח אלקטרוני, או אף לחלופת מעצר בתנאים מגבילים. ואולם, מקרים אלו הם חריג לכלל, ואין המקרה דנן נופל בגדרם.

7. הערר נדחה איפוא.

ניתנה היום, ב' באלול התשע"ז (24.8.2017).

שׁוֹפֵט